

IOAN BOGDAN ȘI REORGANIZAREA FACULTĂȚII DE FILOZOFIE ȘI LITERE DIN BUCUREȘTI

CONSTANTIN N. VELICHI

Despre viața și opera lui Ioan Bogdan s-a scris la noi destul de mult. Este de ajuns să ne gândim, în afara unor lucrări mai vechi, la sesiunea științifică a Asociației Slaviștilor din Republica Socialistă România, organizată cu prilejul centenarului nașterii sale¹. Toate aceste lucrări au privit însă opera de filolog și istoric, opera de slavist sau activitatea didactică a lui Ioan Bogdan.

Mai puțin cunoscute, dar tot atât de importante, sînt meritele sale de organizator al învățămîntului superior în general, și al Facultății de filozofie și litere, în special. Caz foarte rar în istoria facultăților noastre: Ioan Bogdan, numit profesor în 1892 (funcționînd din toamna anului 1891), este ales decan în 1898, pe o perioadă de doi ani. După aceea este reales și reconfirmat *de zece ori la rînd* în această funcție. Putem spune că din 1898 și pînă la moartea sa (1919) a fost tot timpul decan al facultății (de la 1 nov. 1898—mai 1919), cu excepția unor scurte perioade în care a fost prorector (aprilie 1912 — 1 iunie 1912) sau rector (1—28 iunie 1912) al Universității. Acest fapt vorbește de la sine, dovedind calitățile de conducător pe care le-a avut Ioan Bogdan. El este adevăratul organizator al facultății, contribuind în cea mai mare măsură la elaborarea primului regulament unic al celor două facultăți de filozofie și litere din țară, la modificarea acestuia, în 1907, și la noua lege a învățămîntului superior din anul 1912. Acest lucru nu trebuie să ne surprindă. Problemele organizării învățămîntului în general l-au pasionat pe Ioan Bogdan încă din anii de studii de la Facultatea de litere și filozofie din Iași, iar una din primele sale lucrări este voluminosul său *Raport asupra școalelor secundare din Germania...*, București, 1886 (257 p.), alcătuit în urma unui studiu de trei luni în această țară.

În al doilea rînd, Ioan Bogdan a înființat primul seminar al facultății. Este vorba de seminarul de limbi slave, care a început să funcționeze din 1899. Ca decan, el este adevăratul organizator al seminariilor, cărora le-a asigurat o bază materială maximă pentru situația de atunci.

¹ Lucrările Sesiunii au apărut în Rsl, XIII, 1966.